

var det ikke en 5 Gange saa stor Skat, han skulde betale, men noget mere Betydeligt. Altsaa, jeg paastaar — og det er den eneste Grund; jeg troer ikke, der behøves andre —, at er Fleertallets Scala rigtig, at det første Hundrede ikke maa tages i Betragtning, saa er det principrigtigt at bryde dette Princip, naar man stiger høiere op. Altsaa, skal Skatten være en Indkomstskat, kan Scalaen ikke afbrydes paa et aldeles vilkaarligt Punkt. Jeg skal forresten, da Tiden er saa langt fremrykket, ikke opholde det høie Thing videre.

J. Nee: Ved første Behandling af nærværende Sag udtalte jeg mig til Fordeel for Contingentsystemet, og jeg tilstaaer, at jeg endnu er af den Mening, at Contingentsystemet ubetinget bør foretrækkes for Procentsystemet. Fleertallet af Udvalget har jo ogsaa erkendt, at der er en væsentlig Mangel ved Procentsystemet, og navnlig har den ærede Ordfører, som jo har Fortjenesten af at være den Første, der har givet Stødet til at indføre Indkomstskatten her i Landet, stærkt fremhævet, at der er en væsentlig Mangel ved dette System, idet Communerens Interesse ikke staaer i Samklang med Statens. Det ligger nemlig i Communerens Interesse at svare saa lidt som muligt. For at høde paa denne væsentlige Mangel ved Procentsystemet er der jo foreslaaet, at Skatten skal opkræves med $\frac{1}{4}$ pCt. mere end oprindeligen foreslaaet, og at denne Deel atter skal gaae tilbage til Communerens Kasse. Men jeg troer rigtignok stærkt at maatte fravaade Vedtagelsen af dette Forslag. Saavidt jeg kjender Forholdet i Provindserne, ønsker man paa ingen Maade der at see den nuværende Formue- og Leilighedsstat som Communeetat afløst af en Indkomstskat; men dette vilde jo i Virkeligheden for endeel herved blive Tilfældet. Dersom jeg ikke misforstod den høitærede Finantsminister i hans Udtalelser i Formiddagsmødet, meente han, at det vilde være ønskeligt, navnlig senere for Gjennemførelsen af Procentsystemet, at alle Communeattatter i Provindserne lignedes efter Indtægt istedetfor som nu efter Formue og Leilighed; men jeg troer at kunne sige, at Stemmningen, navnlig i Provindsbyerne, er afgjort herimod. Jeg har selv i en Række af Aar deel-

tåget i Skatteligningen efter Formue og Leilighed, og jeg er derved kommen til Erkjendelse af, at, som Forholdet er i Provindsbyerne, er denne Skat ubetinget at foretrække fremfor Indkomstskatten, navnlig derved, at man forholdsvis rammer dem, der have en høiere Indtægt, fremfor dem, der have en mindre Indtægt. Hvis man vil holde paa Procentsystemet, troer jeg, at man maastee vil gjøre Ret i at følge det ærede Medlem for Mariager (Jacob Jensen), og jeg troer i alt Fald, at det ikke ubetinget kan kaldes urigtigt at indføre en stigende Scala. Men naar man holder paa Contingentsystemet, troer jeg, at man engang i Tiden kan have Udsigt til, at Skatten kan forandres eller modificeres saaledes, at de Principer, som nu gjøre sig gjældende ved Ansættelsen af Formue- og Leilighedsstaten, ogsaa til en vis Grad kunne følges ved denne Skat. Jeg troer saaledes meget at maatte fravaade at antage det Forslag, der er stillet af Fleertallet, hvorefter der allerede nu skulde begyndes for en Deel at indføre Indkomstskatten i Communerne istedetfor Skatten efter Formue og Leilighed, thi det er Noget, som jeg troer vil vække stor og almindelig Misfor nøielse.

Ville: Da Tiden ikke er saa langt fremrykket, og da en Afstemning, foretaget nu, let kunde faae Tilfældighedens Præg, forekommer det mig ikke upassende, at En, der igjennem hele denne Sag væsentligt har siddet som Tilhører, og som ikke gjør Krav paa speciel Sagkundskab, fremsfører nogle Ord, som dog mulig ikke ville være ganske uden Nytte. Jeg har modtaget det Indtryk af hele denne Forhandling, at den oeconomicke Kundskab til den Maade, hvorpaa der hensigtsmæssigt bør udredes Skatter i et Land, hos os staaer saare meget tilbage, at man ikke har haft stor Leilighed til enten at gjøre praktiske Erfaringer gjældende i alle disse Forhold eller til at samle theoretiske Kundskaber. Der er i denne Forhandling blevet reist saa store og vigtige Spørgsmaal, at vi ikke ere i Besiddelse af den fornødne Indsigt til at løse dem tilfredsstillende. Det forekommer mig ganske betegnende, at i selve det Lovforslag, der ligger for os, findes en Bestemmelse, der tydelig viser, i hvilken Grad